

voerrechten en Accijnzen te Arnhem, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

1. a) Moet een holdingvennootschap, welke geen andere activiteiten heeft dan die welke samenhangen met het houden van aandelen in dochtervennootschappen, als belastingplichtige in de zin van de artikelen 4 en 17 van de Zesde Richtlijn betreffende harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting worden aangemerkt?
- b) Indien voorgaande vraag ontkennend moet worden beantwoord, is er dan wel belastingplicht indien de holdingvennootschap een schakel vormt in een geïntegreerd onderdeel uitmaakt van een wereldwijd concern, dat veelal onder één naam, de groepsnaam, naar buiten optreedt?
2. a) Indien een holdingvennootschap als belastingplichtige moet worden aangemerkt, zijn de dan door haar als zodanig ontwikkelde activiteiten handelingen zoals bedoeld in artikel 13.B, onder d), punt 5, van de hiervoor genoemde richtlijn, zodat deze als van omzetbelasting vrijgestelde diensten moeten

worden aangemerkt en de ter zake door derden in rekening gebrachte omzetbelasting niet voor aftrek in aanmerking komt?

- b) Moet, indien de in punt 2, onder a), gestelde vragen bevestigend zijn beantwoord, de beantwoording anders luiden, indien het concern, waartoe de holdingvennootschap behoort, als zodanig naar EEG-maatstaven uitsluitend belastbare prestaties in de zin van genoemde Zesde Richtlijn verricht?

Doorhaling van zaak C-191/86 ⁽¹⁾

(90/C 101/10)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 6 februari 1990 de doorhaling in het register gelast van zaak C-191/86: Tokyo Electric Co. Limited (TEC) tegen Raad van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 215 van 26. 8. 1986.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

Beroep, op 13 maart 1990 ingesteld door N.M.S. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-13/90)

(90/C 101/11)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 maart 1990 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door N.M.S., te ... (Portugal), vertegenwoordigd door Th. Demaseure, M. Deruyver en G. Collin, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Y. Hamilius, advocaat aldaar, Boulevard Royal 11.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de Commissie te veroordelen tot betaling van een forfaitair bedrag van 10 miljoen ter zake van schade en rente;
- subsidiair, nietig te verklaren het bij aangetekende brief van 28 november 1989 ter kennis gebrachte uitdrukkelijke besluit van de Commissie tot afwijzing van verzoekers klacht van 8 september 1989, waarmee hij om vergoeding van de geleden schade had verzocht;
- verweerster te veroordelen in alle kosten van het geding, alsmede in de noodzakelijke, in verband met de procedure gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker stelt schade te hebben geleden ten gevolge van de weigering van de Commissie hem aan te stellen op grond van vermeende medische ongeschiktheid. Dit besluit, waartegen hij een beroep tot nietigverklaring ⁽¹⁾ heeft ingesteld, berust op een kennelijk onjuiste diagnose en is in strijd met het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Verzoeker meent aanspraak te kunnen maken op een vergoeding van de Commissie zowel voor de materiële schade als voor de ernstige immateriële schade die hij door de gewraakte fout van deze Instelling heeft geleden.

⁽¹⁾ PB nr. C 216 van 22. 8. 1989.

Beroep, op 21 maart 1990 ingesteld door C. Tahir tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-14/90)

(90/C 101/12)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 maart 1990 beroep tegen Com-

missie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door C. Tahir, wonende te Brussel, Mareydestraat 12, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter zetel van de Fiduciaire Myson S.à r.l., rue Origer 6-8.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- bijgevolg, nietig te verklaren het besluit van 6 mei 1985 voor zover verzoeker daarbij is herplaatst in dezelfde rang en salaristrap als hij had bij het begin van zijn verlof om redenen van persoonlijke aard;
- de Commissie te gelasten een nieuw herplaatsingsbesluit te nemen waarbij verzoekers loopbaan wordt gereconstrueerd wat zijn rang, salaristrap en pensioen betreft;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van een vergoeding gelijk aan het verschil tussen de bezoldiging die verzoeker daadwerkelijk heeft ontvangen en de bezoldiging die hij had moeten ontvangen indien hij overeenkomstig de Statuutsbepalingen ware herplaatst;
- te verstaan dat de Commissie bij het onderzoek van de verdiensten van de voor bevordering in aanmerking komende personen rekening moet houden met de beroepservaring die verzoeker tussen 17 januari 1972 en 30 januari 1985 heeft opgedaan;
- verweerster te verwijzen in de kosten van het geding alsmede in de voor de procedure gemaakte noodzakelijke kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker betoogt dat de Commissie, door hem niet bij de eerste vacature te herplaatsen, artikel 40, lid 4, van het Ambtenarenstatuut heeft geschonden, inbreuk heeft gemaakt op de beginselen van gelijke behandeling, non-discriminatie tussen ambtenaren en goede trouw, en haar zorgplicht niet is nagekomen.

Tot staving van zijn schadevordering beroept verzoeker zich op de rechtspraak van het Hof, volgens welke de ambtenaren die wegens het onrechtmatig gedrag van de Instelling na het verstrijken van hun verlof om redenen van persoonlijke aard niet zijn herplaatst, recht hebben op vergoeding van de hun daardoor opgekomen daadwerkelijke schade, en volgens welke de daarvoor verschuldigde vergoeding in beginsel gelijk moet zijn aan de bezoldiging waarop de ambtenaar recht zou hebben gehad na aftrek van de netto-beroepsinkomsten die hij in dezelfde periode uit hoofde van een andere werkzaamheid heeft verworven.

Doorhaling van zaak T-23/89 (1)

(90/C 101/13)

Het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde Kamer) heeft bij beschikking van 21 maart 1990 de doorhaling in het register gelast van zaak T-23/89: M. Actis-Dato e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

(1) PB nr. C 317 van 28. 11. 1987.